

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכו ע"א

חטאם שאכלו ושתו

"וְאֵל אֲצִילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יְדוֹ וגו'", "אֲצִילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל "אלו נדב ואביהו, "לא שָׁלַח יְדוֹ", שסילק עונשם לאחר זמן ולא נענשו כאן, רבי יוסי אמר, שדבר זה נאמר לשבח שלהם, שכתוב: **"וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ"**, שזנו עיניהם מאור הזה, רבי יהודה אמר, אכילה ודאית אכלו וזנו את עצמם, וכאן נתקשרו למעלה, לולא שקלקלו דרכיהם אחר כך, כמו שביארנו, אמר רבי אלעזר, ואפילו ישראל בשעה ההיא נתתקנו, ונתקשרה בהם השכינה, וכריתות הברית ונתינת התורה הכל היה בזמן אחד, וישראל כשעה ההיא לא ראו לעולם, ולעתיד לבוא עתיד הקדוש ברוך הוא להתגלות על בניו, שיראו כולם הכבוד שלו עין בעין, ככתוב: **"כִּי עֵין בְּעֵין יֵרְאוּ בְּשׁוֹב ה' צִיּוֹן"** (ישעיהו נב, ח), וכתוב: **"וְנִגְלָה כְבוֹד ה' וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו וגו'"** (ישעיהו מ, ה).

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף פד ע"א

הלוחות היו כתובים מאש שחורה על אש לבנה והאותיות היו נראות משני הצדדים

"וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הִהָרֶה וְהָיָה שָׁם וְאֶתְנָה לָּךְ אֶת לַחַת הָאֲבָן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה וגו'", אמר רבי חייא, כאשר נחקקו האותיות בלוחות האבן, היו נראות בשני הצדדים, מצד זה ומצד זה, והלוחות מאבן ספירינז היו, ונחקקו ונתכסו באש לבנה, והאותיות היו מאש שחורה, וחקוקות היו בשני הצדדים מצד זה ומצד זה.

אש שחורה ואש לבנה נגד חסד וגבורה

אמר רבי אבא, הלוחות היו בשלימותן, והאותיות היו פורחות ונראות בשתי אשות, אש לבנה ואש שחורה, שיתראה ביחד בחינת ימין ובחינת שמאל, שכתוב: **"אֲרֹךְ יָמִים בְּיָמֶינָהּ בְּשִׂמְאוּלָהּ עֶשֶׂר וְכָבוֹד"** (משלי ג, טז), והלא כתוב: **"מִיָּמֵינוּ אֵשׁ דָּת לָמוֹ"** (דברים לג, ב), אלא מצד הגבורה היתה, ונתכללה בימין, ולפיכך היו אש לבנה ואש שחורה.

רבי יצחק אמר, התורה נתנה באש שחורה על גבי אש לבנה, להכליל בחינת הימין בשמאל, ובחינת השמאל תתהפך לימין, שכתוב: **"מִיָּמֵינוּ אֵשׁ דָּת לָמוֹ"**.

זוהר חלק ג' פרשת שמיני דף מ ע"ב

ענין הריון התורה והמצוה

"וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרְתָם", "וְהַתּוֹרָה", זו תורה שבכתב, "וְהַמִּצְוָה", זו תורה שבעל פה, "לְהוֹרְתָם" כתוב חסר, ככתוב: "וְאֶל חֹדֶר הוֹרְתִי" (שיר השירים ג, ד).

כאן יש לעיין, להורתם של מי, אפשר תאמר הורתם של ישראל, לא כן, שהרי ישראל לא נזכרו במקרא הזה, אלא הורתם של התורה והמצוה, ומה היא, זה מקום יין המשומר^[פח], לפי שכל כתב של ספר העליון שם שורה, ומשם יצאה התורה, ועל כן נקראת תורה שבכתב, וזהו שכתוב: "אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרְתָם", להורתם ודאי^[פס].

תורה שבעל פה קיימת על תורה שבכתב

תורה שבעל פה, זו היא תורה אחרת שנקראת תורה שבעל פה, לפי שהיא קיימת על הפה ההוא שהיא התורה שבכתב^[צ].

משה היה יותר גבוה מכל נביאי האמת

לפיכך נתעלה משה בכל, על כל שאר נביאי האמת, שכתוב: "וְאֶתְנֶה לְךָ", לך דוקא.

זוהר חלק ב' פרשת ויקהל דף קצז ע"א

הנביאים היו נכנסים בתוך ענן וכך עלו לה'

"וַיֵּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר וגו'", אמר רבי שמעון, הלא הקדוש ברוך הוא היה בהר סיני, וכתוב: "וּמְרָאָה כְּבוֹד ה' כְּאֵשׁ אֲכַלֶּת בְּרֹאשׁ הָהָר", איך יכול משה לעלות אליו, אלא כתוב במשה: "וַיֵּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר", שנכנס תוך הענן כמי שמתלבש בלבוש, כן גם הוא נתלבש בענן ונכנס בתוכו, ובענן התקרב אצל האש והיה יכול להתקרב, אף כך אליהו, שכתוב בו: "וַיַּעַל אֵלָיו בְּסַעֲרַת הַשָּׁמַיִם" (מלכים ב' ב, יא), וכי איך היה יכול אליהו לעלות השמימה, והלא כל השמים אין יכולים לסבול אפילו כגרעון של חרדל מן הגופים שבעולם הזה, ואתה אמרת: "וַיַּעַל אֵלָיו בְּסַעֲרַת הַשָּׁמַיִם", אלא שנכנס בסערה ההיא ונתלבש בו באותו הסערה ועלה למעלה.

וזה הסוד נמצא בספרו של אדם הראשון, שאמר על דבר תולדות העולם, עתיד להיות רוח אחד שירד לעולם בארץ ויתלבש בגוף, ואליהו שמו, ובאותו הגוף יתעלה, ויתפשט מזה הגוף שישאר בסערה, וגוף אחר של אור יזדמן לו שיוכל להיות בין המלאכים, וכאשר ירצה לרדת לזה העולם יתלבש בזה הגוף שנשאר בהסערה, ובזה הגוף יתגלה למטה, ובגוף האחר יתגלה למעלה.

זיו הזוהר

פח. זה העולם הבינה. פט. מלשון ותהר לאה. צ. תורה שבעל פה נתיסדה על התורה שבכתב,

לעתיד ידונו את הס"מ ובת זוגו על כל הדברים

אדון הוא הקדוש ברוך הוא, לדון בהשם אדני"י כל מיני דינים לשפחה הרעה כי תירש גבירתה, שממנה כל נזקים נמצאים, שהם מלאכי חבלה, שמהם הן נשמות הרשעים, כמו שביארו בעלי המשנה, שנשמות הרשעים הן הם המזיקים שבעולם, אל אחר מזיק גזלן רשע, ובת זוגו היינו סם המות, שחייבים שבת ורפוי נזק צער ובושת להשכינה ובניה.

נזק צער ריפוי שבת בושת שיהיו צריכים לשלם לבני ישראל

שבת היינו ביטול תורה שבטלה מבני ישראל, ורפוי שגרמה להם שיהיו נרפים מדברי תורה, נזק שהזיקה להם בכמה נזקים של מלאכי חבלה, בעלי משחית אף וחימה, וצער, שהיו מצערים לכנסת ישראל בעבודת כוכבים ומזלות שקר שלהם, והיו אומרים, **"אֵיה אֱלֹהֵיךָ"** (תהלים מב, יא).

הגזלות שגולה הס"א

וכמה גזלות שגולה שפחה הרעה, שנאמר בה: **"גִּזְלַת הָעֲנִי בְּבִתְיָכֶם"** (ישעיהו ג, יד), כמה ברכות גזלה שפחה הרעה מהשכינה, בכבוד המס, ובכבוד כמה דינים משונים על בניה, וכמה קרבנות של בית המקדש שבטלה מהשכינה, ובושת של השכינה שנשארה ערומה מן ד' בגדי זהב, שהיו מאירים מן ארבעה טורי אבן ב"ב אבנים טובות, ומעיל בכמה זגים ורמונים, וארבעה בגדי לבן, שבהם היתה השכינה מתקשטת לפני המלך, זהו שכתוב: **"וְרֵאִיתָ לְזָכֹר בְּרִית עִוְלָם"** (בראשית ט, טז), וגזלה מן גברתה כמה מאכלים של קרבנות.

הס"מ צריך לשלם נזק של קרן שן ורגל

שור מועד זה בעל השפחה, שנכנס לקטרג לפני המלך רבונו, בארבעה אבות נזיקין שלו, שהם: עון ומשחית אף וחימה, שכולם מועדים לקלקל, בגוף שלו הרביץ על כלי המקדש, מזבח מנורה שלחן, ושאר כלים שרביץ עליהם ושברם, ובשן שלו טרף ואכל כל הקרבנות, מאכלי השלחן, והשאר שהם אמורים ופדרים ושירי מנחות רמס ברגליו, ובקרן שלו הרג כהנים ולוים, הרס הכל, חלל ממלכה ושריה.

בור זו לילי"ת

הבור זו נקבה הרעה לילי"ת, בבית שלה שהוא בית הסהר, תפסה להשכינה ובניה, בגלות שלה, ואסרה אותם בכמה שלשלאות, ידיהם מיהדק לאחור.

הבער ואדם המזיק

ההבער זו זונה שהיא הבער דהיינו אש, **"וַיִּצֶת אֵשׁ בְּצִיּוֹן"** (איכה ד, יא), אחר כך קם האדם בליעל הרשע, רביעי לאבות נזיקין, שנאמר בו, אדם מועד לעולם בין ער בין ישן, ושלח את בעירו, וטרף והשחית וגדע כרמים וגנים שבירושלים, והשחית הכל, רבון העולמים, אתה אמת ותורתך אמת, קומה ועורר בדינים עליהם.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קיד ע"א

ה' יִשְׁלַם לִסְמָא שְׂבִינֵי יִצְאוּ יִשְׂרָאֵל אֶל הַגְּלוּת

"וְכִי יֵצְאוּ אֲנָשִׁים" אלו מיכאל וסמא"ל, "וְנִגְפוּ אִשָּׁה הָרָה" זו כנסת ישראל, "וְיֵצְאוּ יְלָדֶיהָ" בגלות, "עֲנוּשׁ יַעֲנֵשׁ" זה סמא"ל, "כְּאִשֶּׁר יֵשִׁית עָלָיו בְּעַל הָאִשָּׁה" זה הקדוש ברוך הוא.

רעיא מהימנא חלק ב' פרשת משפטים דף קיז ע"א

שכר הדין דין אמת ועונשו להיפך

"לֹא תִטֶּה מִשְׁפָּט אֲבִינֶךָ בְּרִיבֵי", כל דייין שאינו דן דין אמת לאמתו, זה הוא כאילו השליט לסמא"ל בעולם, "וְתִשְׁלַךְ אֶמֶת אֶרְצָה" (דניאל ח, יב), והפיל לשכינה עמו, ומחזק את הגיהנם בת זוגו של סמא"ל עם סמא"ל, במקום דין אמת הוא מחזק שפת שקר, דין אמת היינו עמוד האמצעי, שפת שקר היינו גיהנם וסמא"ל.

ובשביל זה הדיין שיושב לדון, גיהנם פתוחה משמאלו, בת זוגו של סמא"ל, וחרב על צוארו, מלאך המות סמא"ל לאחורו ממעל לצוארו, וגן עדן פתוח לימינו, ועץ החיים פתוח לפניו על ראשו.

אם הוא דן דין שקר, משליט עליו מלאך המות ושוחט אותו, אחר כך שורפו בגיהנם, ואם דן דין אמת, הקדוש ברוך הוא מכניסו בגן עדן, ומטעים לו מעץ החיים, שכתוב עליו: "וְלִקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעֹלָם" (בראשית ג, כב), והוא נברא בהתורה שנאמר בה, "עֵץ חַיִּים הֵיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ" (משלי ג, יח).

רעיא מהימנא חלק ב' פרשת משפטים דף קיז ע"ב

שלא להטות דין

"מְדַבֵּר שֶׁקֶר תִּרְחַק וּגוֹ", מצוה זו להשוות הבעלי דינים, ולהתרחק מדבר שקר, שלא יאמרו משוא פנים יש בדבר, שהקדוש ברוך הוא נאמר בו: "אִשֶּׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד" (דברים י, יז), בסופי תיבות אחד, זה הדין צריך להיות כדמיון האחד, שהוא ה' אחד, שלא יקח שחד, ויהיה הוא בצורתו, להשוות בדין שני הבעלי דינים כאחד, ולא יטה דין לזה יותר מזה, אלא במשקל אחד, עד שיקבלו עליהם הדין.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף קכא ע"א

ישראל יהיו ראשית תבואת ה'

"רְאִישִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמְתְךָ תָּבִיא בֵּית ה' אֱלֹהֶיךָ", מצוה זו להביא בכורים לבית המקדש, ישראל נמשלים לפרי העץ ולתבואה, שנאמר בהם: "רְאִישִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמְתְךָ וּגוֹ", וכך נאמר בישראל: "קִדַּשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רְאִישִׁית תְּבוּאָתָהּ" (ירמיהו ב, ג), לאחר לקיטתו מן הגלות עשורו, ויהיו נקראים קדש לה'.

בזכות שישראל עוסקים בתורה יורד שפע מזון לעולם

ועוד נקראים ישראל עץ הגדול והתקיף, ומזון לכולם בו, בהם התורה שהיא מזון למעלה, בהם תפלה שהיא מזון למטה [צב], ואפילו המלאכים אין להם מזון אלא על ידי ישראל, שאם לא היו ישראל עוסקים בתורה, לא היה יורד להם מזון מצד התורה שנמשלה לעץ, ככתוב: **"עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ"** (משלי ג, יח), ונמשלה לפרי העץ היינו המצות שבה, וכן גם נמשלה התורה למים ולאש, ולא היה יורד מים מלמעלה, והשמש שהוא אש לא היה יורד לבשל פירות העץ, אלא בשביל ישראל.

בזכות הצדיקים יצאו ישראל מהגלות

ובעבור זה נאמר בישראל: **"הַתְּאַנְה חֲנֻטָּה פְּגִינָה"** (שיר השירים ב, יג), אלו בעלי מצות, **"וְהַגְּפִינִים סְמֹדֵר נִתְּנוּ רֵיחַ"**, כאשר מתחילים לעשות תשובה, ומיד נאמר בישראל: **"קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי יַפְתִּי וּלְכִי לָךְ"** (שם) מן הגלות, **"בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן"**.

זיו הזוהר (מיכה ז, כ). **צב.** תורה ממשיכה שפע של מזון רוחני להנשמה, ותפלה ממשיכה שפע של מזון גשמי להגוף שלמטה, ולכך גם מזון למלאכי מעלה נשפע דייקא בכח התורה שעוסקים בה ישראל.